

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

an . . . . . 180 Lei
 jumătate . . . . . 90 Lei
 America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
 Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
 a doua și a treia oră 4 Lei.

Să ne păzim legea.

De Dr. Iuliu Florian, canonic.

Mare durere a străbătut inima de arinte a Capului Bisericii-lui Hristos. Pe peste apele oceanului vin strigăte de ameni prigonii pentru credința lor. În țara numită Mexico au ajuns la cârmă ameni fără Dumnezeu, cari încuie bise-licile dinaintea creștinilor, pe preoți îi țagă în temniță și dacă cutează cineva să se împotrivescă și să-și ceară drepturile sale de a-și mărturisi credința, se arsa sânge și se face moarte de om.

De aceea și-a ridicat glasul Părin-tele neamului creștinesc din scaunul Sfântului Apostol Petru și a spus în fața lumii întregi, că au trecut vremurile prigonirilor, când creștinii erau cusuți în piei de animale și aruncați în gura leilor. Azi crucea lui Hristos, lemnul acela de război de demult, este semnul de biruință al adevărului prigonit și biserica cu învățăturile sale a îmblânzit în decursul seacurilor neamuri și sămânții nenumărate. Ori de câteori s'a întâmplat ca rămenii puternici ai zilei să prigonească biserica, au trebuit să înceteze cu lovi-urile lor pentru că au văzut că în contra credinței este zădarnică orice luptă. Câte împărății și tronuri nu s'au prăbușit pentru că au venit altele mai tari și le-au răsturnat? Împărăția bisericii însă cu cât au lovit-o mai mult dușmanii ei, cu atâta s'a întărit tronul acestei împărății, scaunul de lemn al Sfântului Apostol Petru s'a dovedit mai trainic, mai puternic, decât tronurile tuturor împărățiilor.

De aceea nu și-au tras bine pe neamă domnii aceia de peste ocean, când au început o luptă atât de înverșunată în contra bisericii. Sfârșitul acelei lupte îl putem ști de pe acum. Vor suferi preoții, vor suferi mult și creștinii din Mexic. Dar cu cât vor suferi mai mult, cu atât credința acelui neam se va întări, și la urmă vor trebui să vadă păgânii acestui neam, că imputeririle lor au fost niște por-ri neputincioase, izvorite din ura veci-că a iadului în contra credinței.

Pe la noi nu bat vânturi de acestea, har Domnului! Dar dacă slăbim în cre-dință se întărește dușmanul și învățătorii cei mincinoși ne sparg și nouă rândurile.

Răul nu vine deodată ci numai pe rând. Mai întâiu se răcește inima față de lege, apoi vine înstreinarea pentru tot ce este lucru sfânt. La urmă se începe goana împotriva credinței, așa învăță apostolii plătiți cu dolari americani.

Să ne păzim deci cu sfințenie legea noastră creștinească moștenită din pă-rinți.

Până când am fost asupriți și sub jug strein, biserica ne-a fost singura mângâiere. Astăzi în țară liberă să nu ne lăpădam de ea, căci neamul românesc trăește prin legea lui și pierе când se lăpădă de ea.

Și în Bulgaria se introduce calen-darul cel nou. Bulgarii se folosesc și ei, ca noi în anii de mai înainte, de două calendare. În slujbele statului au calendarul cel nou, iar la biserică pe cel vechiu. Poporul bulgar, vâ-zând că așa nu mai merge, cere într-una intro-ducerea și în biserică a calendarului celui nou, ca la noi în România. Pe a treia zi de Paști guvernul a și chemat soborul arhierilor, cari vor avea să introducă și în slujbele bisericesti noul calendar.

A murit de rușinea fiului său. În strada Șapte-oameni din Iași locuia bătrânul Gh. Tăutu, care n'avea decât un singur băiat, cu creșterea căruia și-a cheltuit aproape în-treagă averea. În ziua de Bobotează s'a pre-zentat la bătrânul Tăutu un polițist, ca să-l ia la întrebări pe tânărul Ioan, care era acuzat că ar fi furat un magnet dela un automobil.

În pragul ușii pe polițist l-a întâmpinat bătrânul Tăutu, care, aflând despre ce e vorba, l-a chemat pe fiul său și l-a întrebat:

— Ionică e adevărat? Ai furat? Băiatul, isbucnind în lacrimi, i-a răspuns:

— Iartă-mă tată, m'a împins păcatul. La auzul acestor cuvinte nefericitul părinte s'a prins de inimă și a căzut la pământ. Zădarnic au încercat fiul său și polițistul să-l trezească; murise de durere și rușine.

Apostolul Duminecii.

Dumineca Orbului, sau a XX XI după Rusalii (23 Ianuarie 1927), I. Timotei 1, 15-17.

Despre viața sfântului Timotei am vorbit la tâlcuirea apostolului din Dumineca înainte de botezul Domnului (vezi. Nr. 52 anul VIII. al »Unirei Poporului«) Urmează acum să arăt când și cu ce prilej a scris sfântul apostol Pavel epistola aceasta primă către fiul său sufletește Timotei.

A scris-o la anul 65 după nașterea Domnului nostru Isus Hristos. Sfântul Pavel a scăpat din temniță din Roma la anul 63 și a plecat întâi în Spania iar de acolo în Grecia și în Asia, unde mai propovăduise evanghelia și înainte. În călătoria sa aceasta s'a oprit și la Efez, unde s'a întretinut câțeva vreme cu Timotei și apoi l-a hiro-tonit întru episcop al acelei cetăți și l-a numit mitropolit al Asiei Mici. A plecat apoi în Macedonia, de unde i-a trimis această scrisoare, din care se ceteste în Dumineca de astăzi, și în care li dă sfaturi, cum să se poarte ca episcop.

Pentru că să înțelegem însă mai bine apostolul de astăzi, trebuie să reproduc și cuvintele de mai înainte ale sfântului Pa-vel, care iată ce spune:

»Mulțamesc celui ce m'a întărit pe mine, lui Hristos Isus, Domnul nostru, pentru că m'a socotit credincios, punân-du-mă întru slujbă pe mine, celce eram mai înainte hulitor, și prigonitor, și ocă-ritor; ci am fost miluit, căci neștiind am făcut întru necredință (Lui Pavel li pare rău că a prigonit biserica, deși a făcut-o cu cea mai bună credință). Și darul Domnului nostru a fost din belșug cu credința și cu dragostea cea întru Hristos Isus«.

Mărturisind acestea, sfântul Pavel ur-mează:

* * *

»Fiule Timotei, adevărat e cuvântul și de toată primirea vrednic: că Hristos Isus a venit în lume să mântuiască pe cei păcătoși, între cari cel dintâi sunt eu«.

Știindu-le cele de mai înainte acumă înțelegem că sfântul Pavel arată din însăși pășania sa cumcă Hristos a venit în lume să mântuiască pe cei păcătoși. De aceea spune, că adevărat e cuvântul acesta și este vrednic să fie primit și înțeles de toată lumea, pentru că acest adevăr conține totdeodată și o mângâiere pentru noi toți. Doară și însuși Mântuitorul astfel și-a tălmăcit venirea sa pe pământ, pentru că atât în asemănarea oii celei pierdute și a drachmei pierdute, cât și a fiului rătăcit Mântuitorul arată că fariseilor și cărturarilor le-a fost ciudă pe el, pentru că s'a ocupat de păcătoși. Iară la Luca 19, 10 ni-se spune și mai învederat: »Căci a venit Fiul omului să caute și să mântuiască pe celce era perit«.

În smerenia sa cea mare apoi adaugă însă îndată: »între cari cel dintâi, adevărat cel mai mare păcătos, sunt eu«. Sfântul Pavel nu era cel mai mic între apostoli, nici cel mai neînsemnat între credincioși, între păcătoși se ține însă cel dintâi, pentru că era mai înainte hulitor, și prigonitor și ocăritor. Nici nu se gândește la păcatele altora, la a lui Iuda bunăoră sau chiar la al lui Petru, nu, ci în marea sa smerenie el se gândește numai la păcatul său cel mare, și și-l mărturisește. De aceea biserica noastră și întrebuițează aceste cuvinte ale sfântului apostol Pavel în rugăciunea dinainte de cuminecare: »Cred Doamne și mărturisesc«.

»Ci pentru aceasta am fost miluit, ca întru mine să arate întâiu Hristos Isus toată îndelunga sa răbdare, spre pildă celor ce vor să crează întru dânsul pentru viața de veci«.

Și dacă cu toate păcatele sale cele multe a fost miluit, aceasta s'a făcut pentru credincioșii tuturor vremurilor să ia pildă dela sfântul Pavel și să se pocăiască și ei, și astfel să se învrednicească de mila lui Hristos Isus și să ajungă la viața de veci.

»Iară împăratului vecilor, celui nemu-

ritor, celui nevăzut, singurului Dumnezeu, cinste și mărire în vecii vecilor. Amin«.

Dar sfântul Pavel nu se oprește aici, ci mulțumește singurului Dumnezeu, pe care-l numește împărat al vecilor, nemuritor și nevăzut, pentru binefacerea pe care i-a făcut-o, spunând că unuia ca acestuia i-se cuvine într'adevăr nu numai cinste ci și mărire, astăzi și în toate veacurile; adăugând și jidovescul: Amin, care înseamnă: așa să fie.

* * *

Smerenia sfântului Pavel din apostolul de astăzi trebuie să ne împintene și pe noi cel puțin la cugetare asupra acestei virtuți.

Smerenia este temelia și coroana tuturor virtuților. Fără smerenie nici o virtute nu este frumoasă. »Unde este smerenie, acolo este și înțelepciune«, cetim în sfânta Scriptură a Vechiului Testament (Prov. 11, 2), și într'adevăr așa este, pentru că unde este smerenie, este și înțelegere, cucernicie, dragoste, blândețe, ascultare, moralitate.

Pentru ce suntem oamenii de astăzi atât de îngâmfati? Pentru că nu vrem să răspundem la aceste trei întrebări: De unde ești? Cine ești? Unde mergi? Și mai cu seamă nu la întrebarea: Ce ai făcut pe acest pământ, ce bine, ce rău?

Îndatăce ne vom nizu a răspunde sincer și cinstit la aceste trei întrebări, vom vedea că am venit dela Dumnezeu, care ne-a zidit după chipul și asemănarea sa; că suntem niște viețuitoare neputincioase, pe cari cu o singură suflare ne poate prăpădi celce ne-a zidit; și că mergem pe o cale de pe care nu mai este întoarcere, pe calea spre Dumnezeu.

Știindu-le și recunoscându-le acestea cu ce să mă fălesc și pentru ce? Mai cu seamă când trebuie să recunosc, că Doamne mult bine ași fi putut face pe care nu l-am făcut, în schimb însă rele am făcut peste măsură.

Veniți dar să ne întoarcem și asemenea sfântului Pavel, către Hristos care a venit în lume să ne mântuiască noi păcătoși, dar veniți să recunoaștem noi, tot cu sfântul Pavel, că între păcătoși cei dintâi suntem noi.

IULIU MAIOR

Foc mare la Cluj.

Dumineca trecută, 9 Ianuarie, s'a aprins la Cluj coperișul marelui palat zis »Urban« de lângă podul Somesului. Focul s'a iscat seara, pe la ceasurile 6, bîgînd în mare groază pe locuitorii din cele patru etaje ale casei din împrejurimi. Spaima cea mai cumplită s'a tras-o fără îndoială copiii și femeile cari aflau la »cinematograful« ce este în rîndul de jos al clădirii. Aici nu s'a știut că este foc pînă nu s'a simțit fumul greu și inecăcios și năvălise din curte. Atunci s'a născut o imboldă zeală grozavă, când mai multe femei și copii au fost doborîte la pământ și aproape turtite. După ce s'a vestit focul, au venit numai doi pompierii (focarii) cu tulumbele celea mari în două ceasuri focul a fost stîns. N'au a decît coperișul și cioveiele din pod. Pagube se urocă la vre-o 2 milioane lei. Însă casa fî foarte înaltă și focul noaptea, a intrat grozmare în întreg orașul. Că pacostea nu s'întins mai departe, este a se mulțami pompierilor și soldaților, cari s'au purtat foarte bine. Focul s'a iscat din chibritele aprinse de nehoți, cari s'au ascuns în pod să fure întru locuință dela etajul al 4-lea. Când s'a simțit focul, ei au fost cei dintâi cari au luat-o sănătoasă. Poliția îi caută ca pe ac.

Teatru în Blaj. Sămbătă în 8 Ianuarie tinerimea universitară din Blaj și din țin a aranjat în sala de gimnastică a liceului băieți o minunată producțiune de teatru concursul dlui Dr. Traian Denghel, prietor.

S'a jucat »Cinematograful« și publicul avut o seară minunată, răsplătind cu aplauze însuflețite jocul inimoșilor tineri.

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Poezii din popor.

Foaie verde de-alior,
Cum merg frați pe la surori
Și părinți pe la feciori;
Numai eu le mor de dor,
Numai eu, cu a mele fapte,
N'am avut pe lume parte,
Nici de mamă, nici de tată,
Nici de soră, nici de frate:
Numai de străinătate.
De cât omul prin străini,
Mai bine într'un pîlc de spini,
Că spinii 'i-oi înconjura,
De mine nu s'or lega
Dar străinii m'or mânca.

Frunză verde ș'o lalea,
Maică, măicuța mea,
Dar atunci, când m'ai făcut
Dece nu m'ai omorât?
Dar în leagăn când m'ai pus,
Cu mîna m'ai legănat,
Cu gura m'ai blăstămat:
Să umblu din casă'n casă,
Cu inima friptă, arsă.

Foaie verde de mătasă
Mă cată moartă p'acasă,
Eu la crișmă după masă,
Cu ocaua plină rasă;
C'am o casă de copii
Ș'o mie de datorii.

Tutunul e buruiana dracului.

Ci-că un împărat plecase odată din țara lui, să se plimbe prin alte țări. Cum umbla el așa, la un pod, vede un om cu luleaua în gură. Împăratul se oprește numai decăt:

— Ce-i asta, mă-i omule?... și de ce șezi aici?

— Apoi eu is olog și șed și eu aici să capăt câte-ceva de pe la drumeti, ca să nu mor de foame.

— Bine, bine, dar ce-i asta din gură?

— Pipă, ce să fie?...!

— Pipă!... și ce faci cu dînsa?... de ce eșe fum din ea?

— Apoi iacă fumez!... Ce te miri așa,... n'ai mai văzut?!

— Firește că nu!... și cum îi tutunu asta?... ia să văd!!

După ce vede împăratul și se mai miră o bucată bună, întreabă:

— ...Și la ce-i bun tutunu asta?

— La ce să fie?...! ia-mi ține și mie de urât!... Cât șed coalea, singur, trag din lulea și mai uit năcazurile!

— Bun lucru! zice împăratul în gînd lui. Iacă scoase o hîrtie din buzunar și scrie: *Tutunul este o buruiană care ține de urdă!*

Merge el, împăratul, ce mai merge și mai iacă un om la sapă, aproape de marginea drumului și cu pipa în gură. Împăratul iar oprește:

— Cu ce te alegi d-ta din tutunu?... cât sapi?... Dacă n'ai avea nici o treabă calea-valea,... da'asa...

— Cum să nu m'aleg?... M'aleg cu mult Tutunu te-ndeamnă la lucru; de ce trag lulea, de ce mi vine să trag și mai tare la sapă!!

— Măi, mare comedie! se minunează împăratul; îi bun la lucru »tutunul!«... și scoate hîrtia și scrie: *»Tutunul te îndeamnă la treabă!«*

Merge el, împăratul, ce mai merge și mai ajunge într'un oraș și trage la o cărciumă ca să mănânce și el ceva. Pînă să se pu masa, cască și el gura pe la ceilalți,... și mai vede pe unul scoțînd tabachera și făcî țigară. Împăratul se dă binișor pe lângă dînsul și-l întreabă:

— Mă rog, dle, să nu-ți fie cu supărare ce-i asta?

— Țigară,... ce să fie?

— Și, la ce-i bună țigara asta?

— Apoi să vezi d-ta,... vreau să stau eu la masă și pînă una-alta, ca să-mi fac po de mîncare, aprinsei o țigară.

Cum stă lumea și țara?

Dl N. Iorga a plecat la Paris.

În vremea din urmă tot mai des s'a scris prin gazete, că ba unul, ba altul dintre fruntașii conducători ai țării va pleca la Paris cu o însărcinare specială din partea M. S. Regelui către Prințul Carol. Dar până acum fruntașii de cari s'a vorbit încă n'au plecat. A plecat singur dl Iorga să-și țină obișnuitele sale cursuri de istorie la universitatea vestită a Sorbonei din Paris. Înainte de-a pleca a avut o lungă întâlnire și convorbire cu generalul Averescu. Șeful guvernului a stat de vorbă timp îndelungat cu dl Iorga, lămurind împreună toate lucrurile cari frământă azi țara în legătură cu Familia noastră Domnitoare.

Se spune, că dl Iorga a fost rugat de către dl general Averescu să primească o înaltă însărcinare pentru Paris din partea guvernului român. În acest scop dl N. Iorga va avea numeroase întâlniri cu oameni foarte însemnați cercând să isprăvească lucrurile cât se poate mai multămitor pentru țara întreagă.

Dl Iorga va petrece în capitala Franței aproape o lună de zile. După ce-și va isprăvi cursurile dela Sorbona, la rentoarcere, se va opri pentru câteva conferențe în Italia, apoi se va rentoarce iar în țară.

Dl Ștefan C. Pop senator.

După multe trăgănări dreptatea totuși a învins! Inimosul fruntaș ardelean, dl Ștefan Cicio Pop, va fi numit senator de drept, ca fost președinte al adunării naționale dela Alba Iulia din prilejul unirii dela 1 Decembrie 1918.

Scriu gazetele din București, că comisiunea electorală a senatului luând în odată în desbatere cauza senatoriei dlui Ștefan Cicio Pop și fiind de față și dl Vasile Goldiș a hotărât — cu'n singur glas — să propună la deschiderea Parlamentului votarea senatoriei de drept a dlui Ștefan C. Pop, aflând deplin îndreptățită cererea domniei sale.

Alegerea marelui nostru luptător naționalist, ca senator de drept, va avea un viu răsunet în întreg Ardealul. Va fi o îndreptățită răsplată pentru lupta îndârjită purtată pe vremea stăpânirii străine și pentru jertfele mari aduse zeci de ani pentru cauza românismului din Ardeal!

Sfatul Micei Înțelegeri.

Viitorul sfat al Micei Înțelegeri s'a hotărât să se țină în primăvara asta în Cehoslovacia. Va fi ca în toți anii o întrunire, adică un sfat obișnuit al celor trei țări pretine cari împreună se sfătuiesc în fiecare an asupra lucrurilor mai însemnate petrecute în lumea politică.

Guvernul ceho-slovac și-a arătat dorința să se întrunească la sfat în orașul Bratislava (Pojon) chiar în cursul lui Februarie.

Atât România cât și Jugoslavia au primit cu plăcere invitarea Cehoslovaciei. În luna lui Februar se va întruni dar sfatul Micei Înțelegeri în orașul Bratislava, sfătuindu-se asupra tuturor lucrurilor și întâmplărilor în legătură cu politica din afară a celor trei țări aliate.

De prin cele țări străine.

Muncitorii englezi împotriva Comunismului.

Bolșevicii nu-și dau pacle! Chiar și în țara Anglușului și-au vârit codița! Au început o mișcare tainică printre muncitorii de prin băi și fabrici cercând să-i ademenească pentru învățăturile lor. Unii mai slabi de îngeri și-au înșușit credința bolșevicilor și caută să tulbure și mințile altor muncitori, cumpărându-i cu bani aduși pe ascuns din Rusia.

Muncitorii naționaliști însă nu se lasă ademeniți cu una cu două! Ba sunt hotărâți chiar să pornească o mișcare bine și puternic organizată împotriva comunistilor. În acest scop se vor ține numeroase întruniri și vor tipări manifeste pentru muncitori abătându-i de pe calea cea rădăcită.

America nu vrea nici acum să recunoască Bolșevicia.

Bolșevicii se țin la putere mai bine de 8 ani de zile cu legi aspre și judecăți neorutătoare. Să-l pună păcatele pe cineva din întinsa împărăție bolșevică să se arate, că nu-i mulțumit cu domnia bolșevică, că în câteva minute e șters de pe fața pământului! Așa au perit cu sutele de mii fruntași cărturari și alți oameni învățați din pricină, că nu puteau înghiți noua domnie a bolșevicilor. — În Bolșevicia comisarii poporului taie, spânzură și omoară cum le place și pe cine le place, că nu-i nimeni cine să-i tragă la judecată. Judecățile sunt după chipul și asemănarea lor. Aci curat vorba: Turcul te bate, turcul te judecă!

Dar cu țările mari li-s'a poticnit, ori mai bine zis li-s'o chiar înfundat! Bolșevicii umblă în rușii capului să

— Pentru asta?
— Pentru asta!
— Minunat lucru! zise împăratul, apoi scoate hârtia și scris:

"Tutunul e bun înainte de masă că face poftă de mâncare!"

După aceea se pun la masă amândoi și n'ajunseră bine să mănânce, că numai cea iar scoate tabachera, și mai face o țigară.

— Ori vrei să mai mănânci ceva, Dle? îl întreabă împăratul.

— Așa! de unde?... Nu vezi că făcui țigară?

— Apoi tocmai de asta întreb și eu: din neaoria ziceai că tutunul face gust de mâncare; da'acu?

— Hei! acu-i altăceva: o țigară după masă, ajută mistuirea și face mult la stomac!

Împăratul s'a încruciș de tot. Scoate hârtia și scris: *"Tutunul îi bun și după mâncare, pentru că ajută mistuirea și asta face mult la stomac!"*

Umblă el, împăratul, pe unde mai umblă și seara se culcă. În odaie cu el, mai era unul. După ce s'au așezat în pat, cea aprinde o țigară.

— Dle, dacă ești bun,... te-aș întreba de ceva! zice împăratul. Eu nu sunt de pe aici,... sunt din cutare țară și pe la noi nu se fumează,... oamenii nici nu știu ce-i tutunul. Pe aici pe la dv. văd că se fumează mult. Unii mi-au spus că-i bun pentru una, alții pentru alta. La dta

de ce-i bun acum?

— Cum, acum!?

— Acum, la culcare!

— Eee! Cum să nu fie bun, la culcare!... o țigară trasă în pat, te-adoarme cum îi altăceva! Mare minune! zise împăratul și scoțând scrie: *"O țigara trasă în pat, te adoarme cum îi altăceva!"*

— A umblat el, împăratul, pe urmă, multe locuri și orașe, da' de tutun n'a mai întrebat multă vreme, pentru că pe toți și-i închipui el acum, de ce fumează. Da într-o noapte se prilejise să doarmă iar cu unul și dimineața, cum au deschis ochii, numai cea și toarnă o țigară.

— Toate le știu,... da' numai le ce-i bună țigara, acum dimineața, n'am auzit până acum! zise împăratul și se apucă de depănat celuia tot ce auzise el despre tutun.

— Că dimineața, nici eu nu știu la ce-i bun tutunul! răspunse ceala.

— Apoi, dacă nu știi, de ce fumezi?

— Dă... de ce!?... nărav!... tutunul îi buruiana dracului... unde-i mai dai de capăt!?

— Asta n'o înțeleg! zise împăratul și scoțând hârtia, scris: *"Tutunul îi buruiana dracului,... nu-i mai dai de capăt! Asta n'o înțeleg!"*

De atunci, împăratul n'a mai în trebă pe nimeni. După ce s'a întors în țara lui, n'a mai trecut mult și numai a început a vedea și pe oamenii lui cu tutun. Împăratul a dat poruncă

să taie nasul la toți aceia, dar tot n'a putut să-i oprească. Atunci a înțeles și el, că tutunul îi buruiana dracului și nu-i mai dai de capăt. Și dacă a văzut că n'o scoate la capăt, cu oamenii, i-a lăsat și el dracului. Și d'atunci oamenii fumează până în ziua de azi, șor fuma cât o fi lumea,... dar pentru ce?... n'au să priceapă niciodată.

ȘTIE TOATE.

În vremea de demult a fost un împărat vestit, care spunea, că, el: știe toate: și ca să dovedească lucrul ăsta, a dat sfoară 'n țara și la toți craii și învățații de pe atunci, că, în cutare zi, oricine are de făcut vre-o întrebare grea să vie la palat, și, dacă dânsul n'o putea să-i răspundă, îi da un dar de atâtea sute de mii de galbeni. La ziua hotărâtă, au venit spuzină de prinți și filosofi, care mai de care mai învățați, dar, ce folos? căci toți cari cum în trebau câte ceva pe împărat, îl auziau îndată: știu!...

Știu! ăstaia, știu! ăluia, știu! ăluilalt, până i-a descurajat pe toți, de au început să plece mânăși și rușinați, nevoie mare.

Tocmai pe când se găteau să plece, mânăși și rușinați cum se aflau, iată că vine un prăpădit de trențaros cu două borcane mari, atârdate de toate pe un băț ce-l ținea la spinare și striga cât îl lua gura, ca să se dea

lege prelinie cu țările mari ale Apusului, ca pe vremea domniei țarilor, dar nici o țară nu are încredere în domnii bolșevici și nu se încumetă să-și facă de lucru cu ei! — Bolșevicii au răspândit în vremea din urmă svonul, că America va recunoaște guvernul bolșevic și va încheia cu Rusia un tratat de prelinie și alianță. Cât ce au auzit americanii de aceste svonuri au și trimis vorbă, că nici prin gând nu le trece să recunoască guvernul sovietelor.

Dacă guvernul bolșevic nu se cumintește schimbându-și întreaga politica sa atât cea din launtru țării, cât și cea din afară, față de țările străine — atunci a isprăvit. Toate țările îi vor fi tot dușmane și nu-l vor recunoaște niciodată!

Lupte sângeroase în Mexico.

Din Mexico vine știrea, că 200 de răsculați au încercat să pună stăpânire pe cazarma orașului Leon, dar prinzând de veste, trupele guvernului, s'au încăerat în lupte strașnice cu răsculații oari au fost bătuti și respinși. Trupele guvernului au omorât în cursul luptelor vreo 20 de răsculați.

Guvernul a descoperit apoi pe capii mișcării pe cari i-a arestat și i-a băgat la închisoare. Unsprezece locuitori ai orașului — dintre cari 6 erau dintre cei mai de frunte conducători ai orașului, au fost judecați la moarte, pentru că ei au pornit și încurajat răscoala. Guvernul s'a arătat foarte neînduplecat față de toți cei arestați și vinovați!

Turcii nu suferă partid socialist în țara turcească!

Guvernul turcesc aflând, că muncitorii turci vreau să înființeze un partid social-democrat, adică socialist, a luat cele mai aspre măsuri împotriva lor. Guvernul nu vrea să îngăduie cu nici un chip alte partide, decât naționale. Deaceia încercările muncitorilor socialiști din țara turcească, de a-și alcătui un partid socialist, n'au nici un rost. La

lumea înlături, că el voeste să întrebe ceva: „ce nu știe împăratul“.

În adevăr, tontul, cum a sosit la împărat, l-a și întrebat: „Prea luminate împărate! Știi că răposatul tată al Măriei Tale, când a avut cel din urmă războiu cu vrăjmașii, era în mare lipsă de bani și l-am împrumutat cu două borcane cu galbeni?“

Împăratul ce avea să răspundă? Să zică: știu! trebuia să-i dea paralele; să zică: nu știu! îi era rușine, și, tot trebuia să-i dea darul făgăduit.

Știu! răspunse împăratul, și pe loc porunci să-i umple borcanele cu galbeni. Golanul umflă — borcanele — dădora de bani, la spate, și, p'aci ție drumul, plecă la sănătoasa, răzând pe sub mustață, iar cei de față au rămas cu ochii holbați și toți înălțau din umeri și dădeau din cap, zicând: „adevărât că darurile ălor mari nu sunt pentru cei înțelepți, ci pentru cei nebuni“.

Nu uitați, iubii cetitori, că dacă trimiteți abonamentul pe un an întreg deodată, în cursul lunilor Ianuarie și Februarie, foaia vă costă numai 160 lei, în loc de 180 lei!

isbândă nu vor ajunge! Guvernul lui Kemal Pașa îi pândeste și-i veghiază. O hotărâre de răsvrătire a lor repede se va lecui cu ștreangul, cum s'au mai lecuit și alții și au isprăvit repede, fără zăbavă și fără milă!...

Neamurile evreilor noștri iar ne-au pârât la Liga Națiunilor.

Dintre câte limbi de popoare trăiesc între granițele României noastre, evreii ar avea poate mai puțin drept să se plângă. Rău n'o duc în această țară nici alte nații, ca ungurii, sașii, șvabii, turcii; dar evreii o duc de dreptul împărătește. Îi vedem cu toții cum ne cresc sub nas, se îngrășă și se îmbogățesr, se plimbă în otomobile și în blăni grofeste, în vreme ce noi Români abia ne urnim năcăzurile ca și înainte de război.

Cu toate acestea cine se vâieță mai mult și cine urlă mai tare că-i belim de vii decât evreii? Ne mai aducem încă aminte de îngropăciunea pe care au făcut-o la Cernăuți pură-tului celuia cu examenul de bacalaureat, care sârind cu bătaia la profesorii români, a fost împușcat de-un copilandru dintre ai noștri. Atunci rabinii lor au ridicat blesteme asupra nației noastre și au strigat „ghivalt“ că în România înoată cai până în burtă în sânge evreesc! A trebuit să vină chiar un ministru al țării și să spulbere în Parlament minciunile și atătarile evreești dela Cernăuți și de aiurea.

Hahamul Tzirelsohn...!

Acum auzim altă dândănaie, tot din partea evreilor venită. Nici nu una, ci două! Cea dintâi vine dela Chișinău, din Basarabia. Acolo este un mare rabin, zis Tzirelsohn, care demult nu-și mai încapă în caftanul său blănit cu piele de vulpe cernită. Hahamul Tzirelsohn a fost odată dat afară din Senatul român pentru obraznicia lui față de țara care-l hrănește, iar acum o face și mai lată.

Fiind membru în consiliul comunal al orașului Chișinău, în plină sedință, în fața primarului român și a celorlalți membrii, hahamul Tzirelsohn a spus:

— De când sunt Români stăpâni pe Basarabia poporul suferă cumplit! Evreii să nu plătească dări, nici aruncuri, și cine dintre evrei mai merge la teatrul românesc să fie afurisit.

Frumoasă sfoară pe sub nasul unui primar român. Dar nu numai pe sub nasul primarului din Chișinău, ci a întreg Statului român, care poate suferi să fie hulit astfel chiar între granițele sale. De s'ar fi întâmplat această obraznicie în altă țară, barba hahamului Tzirelsohn ar fi fost demult flocăită. Așa, fiind el cetățean român, te pomenesti că mai capătă și vre-o decorație...! Să-i facem și vre-o penzie ceva, să aibă vreme să ne mai bajtocorească.

A doua dândănaie au făcut-o evreii din Polonia, cari ne-au repezit o pălmușoară de acolo din țara lor. Și încă ce pălmușoară! Căci ea era să răsune în fața lumii întregi și să ne facă de minune înaintea tuturor popoarelor.

Ai vei, ghivalt...!

Iată despre ce este vorba. Într-o bună zi cancelaria Ligii Națiunilor (sfatul popoarelor) primește o plânsoare dela „Uniunea evreilor polonezi“ iscălită de jupânul Kirschbraun, în care se spune:

— Hallo Liga Națiunilor, hallo! Domnilor cari faceți dreptate în lume, ce stați cu mâinile în sân? N'auziți un vaet crunt ce vine dinspre România? Nusimțiți miros de sânge și de morți? Români fac *progromuri*: taie, spânzură, belesc și

ard de vii pe evrei! Ai vei, n'auziți geme crunte din țara Valahilor? Acolo se pusă nația lui Moisi...!

Așa scriu evreii poloni, cărora noi nici n'am trecut vreodată pe dinainte! Păi, de unde știu ei așa de bine ce se întâmplă, adevărat fapt ce nu se întâmplă în România? Păi, ei să fi ajuns mirorul sângelui, care nu curge decât doar din gâtul găinilor și găștelor cari le taie sectării din România?

Ei își primesc veștile mincinoase de la domnul Tzirelsohn și ca frații lui din Cernăuți. Noi știm însă că evreilor dela noi li-se ciătește nici un fir de păr din barbă, le merge minunat de bine, ca într-o țară adevărat blândă și omenoasă ce suntem.

Pălmușoara pe care s'au repezit să ne dea evreii din Polonia în frunte cu jupânul Kirschbraun, au înălțat-o chiar județii dela Liga Națiunilor cari au răspuns!

— Domnule Kirschbraun nu-i destul să spui grozăvii despre România, ci trebuie să ar dovedești ce spui! Deci las-o mai încet un progromurile și te învață a nu minți, că te sâde rău și nu te mai crede nime niciodată!

Jupânul Kirschbraun a înghitit gălăsi și tace. Dar vor înțelege oare și neamurile sale din România, că e mare ticăloșie ceea ce face hahamul Tzirelsohn și ceilalți ca dânsul? Dacă mai ales, nu crede guvernul nostru că ar trebui să puie la locul lor pe cei cari își bat joc de țară în felul lui Tzirelsohn și a evreilor dela Cernăuți, pe cari așa de bine i-a zugrăvit ministru Goga în cuvântul său din Parlament?

Ungaria iar se rățoește!

De când s'a pomenit ungurul tot mândru și țanțos a fost de când lumea. Bag seamă e chiar adevărat, că naravul din fire n'are lecure. De naravurile trufase nu vreau ungurii să se lase cu una cu două! Scriu gazetele, că însuș prim ministrul Ungariei, Conte Bethlen și-a luat nu de mult cu fudulie nasul la purtare. Oică la o adunare populară ținută la Debrețin, în fața poporului ar fi cerut nici mai mult, nici mai puțin revizuirea tratatelor de pace pentru că se putea întregi și rotunzi din nou Ungaria cea ciopârțită de țările vecine!

Mare vorbă nu-i glumă! Primul ministru unguresc ar vrea bucuros să se vadă iar stăpân poruncitor peste milioane de iobagi streini, dar s'a isprăvit! Pasărea, abună seamă mălai vi sează! Dar sângele românesc și al vecinilor și prietinelor noastre nu de aceea a udat și îngrășat cele câmpuri de război ca din nou să ajungem într-o robie și mai amară? Dumnezeu ne-a ajutat să ne vedem țara într'un singur hotărât. Acum ori cât ar vrea Ungurii în fudulia lor să ne vadă din nou în robia ungurească, să știe și să înțeleagă, că dorobanțul e acum stăpânul României Mari!

Ungurii se fac liberali

Mare năcaz și zarvă între Ungurii din Ardeal! Ce-i, ce s'a întâmplat. Ghiură Șogor? Mare șodenie! La Timișoara patru fabricanți dintre cei mai cu nume au părăsit partidul unguresc și au trecut la liberali. S'au făcut adică „fripturiști“ — cum s'ar zice. Și ceilalți unguri tare s'au supărat. Partidul unguresc a hotărât să încerce a-i întoarce la turma lor cu vorba bună, iar dacă n'ar vrea, ei vor fi boicotați, adică suflet de ungur nu-i va mai cunoaște, nu le va mai da bunăziua și-i vor privi ca pe nește afurisiți...! Iar ungurii dacă o zic, o și fac.

Iarăș boala spaniolă.

Gripa sau trohna căreia i-se zice „boala spaniolă” iarăș a plecat la drum și face pustiiri în Franța, Elveția și Germania. — Și la Viena sunt mulți bolnavi de gripă. — Ea se întinde spre Răsărit. —

Ne aducem aminte cât de repede s'au împlut cimitirile în toamna și iarna anului 18. Murea lumea atunci de o boală destul de rară la vedere, dar vicleană și nemiloasă ca una. I-s'a zis: boala sau *gripa spaniolă*, încă se ivise mai întâi în țara Spaniei. Iar acolo s'a lăfit peste toată Europa și a prăpădit mai mulți oameni decât războiul cel mare.

De vre'o două-trei săptămâni această rădă ticăloasă iar și-a ridicat capul chiar în țara noastră și în Franța de miazăzi, și a plecat la drum cu o stafie înspăimântătoare. Celea mai multe îmbolnăviri s'au întâmplat în ținutul șelilor Lyon, Montpellier și Marsilia unde au murit de ea mulți oameni.

Gripa a cuprins și Elveția, s'a întins peste toată Franța, în Germania și în Anglia gând groază în oameni. În aceste țări foarte multe cântărituri și slujbe sunt închise, fiindcă funcționarii toți pătimesc de gripă. Doctorii nu se răzesc cu mulțimea betegilor. La orașe oamenii au încuiat porțile și nu vrea să mai înțiească pe nimeni în casele lor, ca să nu îndă și ei boala.

Gripa mai de curând s'a ivit și la Viena. Și din Budapesta se vestesc îmbolnăviri de boala spaniolă. Precum se vede ea se lățește spre răsărit, către țara noastră, unde într-o zi ne putem și noi trezi cu gripă după...!

Ce-i gripa spaniolă?

Cum ne putem feri de ea? Și dacă am căpătat-o cum să ne lecuim?

Gripa spaniolă e un fel de troahnă care se arată cu friguri, cu durere de cap, de gât cu tuse. Te dor spatelile și toate oasele. N'ai de mâncare și nici stomacul nu lucrează în treabă. Într'un cuvânt, gripa se arată ca răceala și mulți oameni, țărani mai ales, bagă nici într-o seamă.

Și fac foarte rău, căci gripa aceasta, în troahnă trece la plămâni și în 5—6 zile te gata să fi cât cumpăna fântânii de țapăn și tare. În 1918 au murit de ea mai cu seamă tinerii satelor și tineretul între 18—30 de ani. Gripa spaniolă este foarte primejdioasă și ales pentru acei cari se arată nepăsători față de țară, bărbații și nevestele tinere. Tare se călesc aceia cari zic: ce să mă pun în pat pentru un strănutat? Doar nu-s babă! — În 1918 au scăpat babele și au murit fete și neveste, între cele mai tari și mai sănătoase...!

Cum se lățește gripa?

Gripa spaniolă este o boală foarte lipicioasă. Ea se lățește cu aburul pe care îl suflă bolnavii. Sămânța boalei e ascunsă în scuipat și în flecma bolnavului de gripă. Când strănută cineva, înproașcă microbi în aerul său ca mașina de stropit via. Toți cei ce sunt prin apropiere, în casă, în vagonul trenului, prin crișmă cu înțrâhnat, prind bacciliile gripei și se pot îmbolnăvi. De aceea tare să ne ferim de bolnavii de gripă, să nu ne sufle în față și să ne strănute.

Nu-i, bine să stăm tare aproape de dânșii ca să se poată să nu dormim și să nu mâncăm în casă cu ei. În vreme de gripă să nu iertăm, să nu ne îngrămădim prin crișmă prin șezători, ci să stăm mai mult pe la casele noastre cu grijă bună și la căldură.

Ce leac are gripa?

Cel dintâi leac este: — Cât ce te simți cu fiori în spate și în oase, cu friguri și cu troahnă, pune-te numai decât în pat, acopere-te bine și fă să asuzi. Pentru asudat e foarte bun *herbăteul* (ceaiul) de soc ori de tei, vinul încălzit băut cu măsură, *aspirin* ori *piramidon* dela farmacie, din cari luăm câte 3—4 pravuri pe zi.

De mâncat mâncăm lapte, ouă moi și altă hrană ușoară, însă mai întâi bem ceva să ne curățim bine (sare amară, din farmacie).

Apoi stăm liniștiți în pat câteva zile până asudăm bine și ne ușurăm. Dacă nu ne simțim mai ușurați nici după 2—3 nopți de sudori zdravene, să chemăm doctorul și să ne dăm în grija lui, care va ști ce trebuie să ne mai prescrie. Dar să nu ne pară gluma, că boala este tare îndrăcită. Nici să nu fim sgârbiți și să ne ferim de doctor de frica cheltuelii! Mai bine fără bani și sănătoși, decât să rămâie bani după noi, de pomana nu știu cui.

Toate sfaturile de mai sus le-am dat pentru cazurile când năvem doctor la îndemână. Unde e doctorul aproape, nu vă fie greu a-l chema și a vă da în grija lui, căci totdeauna paza bună oprește primejdia rea.

Stirile Săptămânii

Prețul foii noastre în 1927.

Pe un an întreg . . . 180 Lei

Pe o jumătate de an . . . 90 Lei

Pe 3 luni . . . . . 45 Lei

Aceia dintre cetitori cari ne trimit însă întreg abonamentul, odată, în lunile Ianuar și Februar, plătesc numai 160 Lei.

Astfel gazeta noastră nu s'a scumplit față de anul trecut, decât cu 10 Lei.

Folosii mandatele postale, alăturate la numărul trecut și grăbiți cu abonamentul.

Sărbătoare mare în Familia Regală. Marți în 11 Ianuarie s'au împlinit 35 ani dela căsătoria Maiestăților Lor Regele și Regina. Cu acest prilej Maiestățile Lor au primit călduroase felicitări din întreagă țară.

S'a înecat voind să prindă crucea. E datina la ortodocși, ca în ziua de Bobotează la sfințirea apei preotul sau, dacă e de față, regele să arunce crucea în râu. La București se aruncă în Dâmbovița. Câțiva credincioși se aruncă atunci în apă după cruce. Din Dâmbovița a scos crucea deja a 45-a oră Gh. Lungu.

La Sulina s'a aruncat crucea ca de regulă în Dunăre. Tânărul Alexandru Cuzlov, aruncându-se cu alți tineri în Dunăre, ca să prindă crucea, s'a înecat. Oricât au încercat să-l scape, nu au putut. Trupul neînsuflețit al tânărului încă n'a fost găsit.

Ucis de dinamită. Băietanul Oscar Jipa din comuna Onești, lângă Iași, voind să pescuiască în Trotuș, a întrebuințat dinamită. Din nebagare de seamă însă o parte din dinamita care se afla la el a explodat, zdrobindu-i pieptul și picioarele. Nefericitul a fost dus la spitalul din Iași, unde a murit după chinuri groaznice.

Principesa Ileana a împlinit 17 ani. Miercuri în 5 Ianuarie Alteța Sa Regală Principesa Ileana a împlinit 17 ani. Multă lume aleasă a felicitat cu acest prilej pe Alteța Sa și pe Maiestățile Lor Regele și Regina. Ii dorim și noi preafrumoasei noastre principese zile multe și fericite.

Distincții bisericești. O mare mângâiere a avut gazeta noastră în zilele trecute. În ședința consistorială care s'a ținut Marți în 11 Ianuarie, sub președinția I. P. Sf. Sale Părintelui Mitropolit, redactorul și tovarășul nostru de muncă *Păd. Iuliu Maior* a fost distins cu brăul de vice-protopop onorar. Tot atunci a fost distins, cu acelaș titlu și primul nostru colaborator *Păd. Ion Popu-Câmpeanu*, pe care cetitorii noștri îl cunosc din partea economică a gazetei. Ne bucurăm din toată inima de aleasa cinste ce s'a dat bunilor noștri prieteni și tovarăși de muncă, cari, pe lângă slujba de profesori, s'au dovedit a fi totodată și preoți zeloși, iubitori de patrie și de casa Domnului. „Unirea Poporului” e mândră de onoarea bine-meritată a iubiților săi redactori. Să ne trăiască la mulți ani!

Vagoane de clasa a treia la accelerate. Administrația căilor ferate române a dat poruncă să se încopceze de aici înainte și la trenurile accelerate vagoane de clasa a treia.

Trăsnetul a făcut să explodeze o casă. În San Francisco (America) trăsnetul a lovit o mare casă, în care era condus gaz de luminat. În urma trăsnetului s'a dărâmat casa, iar țevile cari conduc gazul au crăpat, gazul s'a aprins și a explodat. Explozia așa a fost de mare încât a dărâmat și cele două case vecine. Se înțelege că cu acest prilej a murit și s'au rănit mai mulți oameni.

Un hoț ars de viu. La Czentohau în Polonia țărani au prins un hoț. Așa s'au mârnat pe el încât au vărsat peste el petrol, arzându-l de viu. 29 țărani au fost arestați.

Boala sinuciderilor. La Budapesta s'a făcut o dare de seamă asupra sinuciderilor întâmplate în anul 1926. S'a dovedit, că în anul trecut 3644 de oameni au încercat să-și ia viața în capitala Ungariei. 2104 au fost scăpați de moarte, iară ceilalți au murit. Printre sinucigași sunt 3 profesori universitari și 12 medici. Cei mai mulți s'au sinucis cu otrăvă și încă cu sodă caustică. Vara cei mai mulți se aruncă în Dunăre. Cu toate acestea numai 5 la sută dintre sinucigași s'au înecat.

Sinucigașii sunt oameni desnădăjduți, cari n'au și nici n'au avut vreodată credință tare. Ba sunt bieții și oameni lași, cari adică n'au curajul să lupte cu greutățile vieții și la cea dintâi nefericire își aruncă viața, pe care Dumnezeu le-a dat-o.

Jandarmii n'au drept să vândă bucate. Zilele trecute tribunalul din Odorheiu a judecat pe brutarul George Tiran la o gloabă în bani de 400 lei, pentru că a cumpărat dela doi jandarmi doi saci de bucate, pe cari aceștia nu i-au câștigat pe cale dreaptă. În motivarea sentinței se spune, că brutarul ar fi putut ști, că jandarmii, între împrejurările de astăzi, nu pot avea bucate de vândut.

A scăpat viața alor 511 oameni. În Olanda s'a sărbătorit nu demult cetățeanul Dorus Rijkers. La sărbătoarea ținută în cinstea lui s'a dovedit că în întreaga Olanda nu este om mai mult iubit de toți cetățenii, ca Dorus Rijkers. Și vă puteți închipui și DVoastră că așa este, când Dorus Rijkers a scos dintre valurile mării până acuma nu mai puțin de 511 oameni, și a mai scăpat dela perire și 42 de corăbii.

Sărbătoarea s'a făcut cu prilejul împlinirii alor 80 de ani de viață. Dorus Rijkers a scăpat pe cel dintâi dela înec în anul 1887, pe un prieten al fostului moștenitor de tron al Germaniei Friederic, cu care prilej moștenitorul de tron i-a cinstit un ceas de aur. Fostul îm-

părat Wilhelm al doilea al Germaniei i-a cinstit un ac de cravată cu diamante și briliante. Dela regele Olandei are mai multe medalii. Dar cea mai mare bucurie a avut-o Dorus acum, la ziua nașterii sale, când la prânzul dat în cinstea sa, primarul capitalei din Olanda l-a întrebat, care este cea mai ferbinte a sa dorință. — „Să mă duc la Paris și să stau acolo 2—3 luni, ca să pot vedea toate minunățiile Parisului” — fu răspunsul lui Dorus. — „Măne poți pleca”, zise atunci primarul, — „poporul olandez te trimite pe spesele sale la Paris și plătește toate cheltuielile D-Tale”.

Astfel bătrânul Dorus Rijkers stă astăzi la Paris și-și petrece minunat.

Clădiri de acum patru mii de ani. Englezii au descoperit în Mesopotamia mai multe clădiri vechi de acum patru mii de ani. Intr'un mare munte, în care s'au făcut săpături până la o adâncime de 20 picioare, s'au găsit locuințe foarte bine păstrate. Casele erau bine clădite din cărămidă arsă, toate fiind zidite la fel. S'a văzut un lucru neobișnuit. Locuințele toate aveau câte un etaj. Familiile locuiau la etajul întâi, iar morții erau înmormântați lângă locuințele lor. Cu toate că aceste clădiri au fost de multeori jefuite, s'au găsit mai multe scrisori vechi, din care se poate judeca starea culturală a locuitorilor acelorora.

Morți de dorul mărcilor. Regele Fuad al Egiptului a deschis zilele trecute un nou oraș cu numele Port-Fuad. Cu prilejul acesta a dat poruncă să se facă niște nouă mărci postale, cari însă n'aveau valoare numai două zile. Cum o seamă de oameni sunt în stare să plătească mii de Lei pentru ca să aibă cele mai nouă mărci postale, atâta lume s'a îngrămădit la poștă ca să cumpere mărci, încât, în marea imbulzeală, au fost omorâți 5 oameni și răniți greu, călcați în picioare, doi inși.

Decorarea unor polițiști vrednici. În ziua de Anul Nou directorul general al siguranței statului, dl R. Voinescu a decorat pe polițiștii dela București S. Stratilescu, cu Steaua României în gradul de ofițer, Marin Crăciunescu cu Steaua României în gradul de cavaler și Sică Tănase cu Coroana României în gradul de cavaler, pentru că au descoperit și prins pe făptuitorii groaznicului omor din calea Dudești.

Uolgaș fără voie al fratelui său. În ziua de 30 Decembrie elevul din cl. IV. a liceului din Salonta Mare se juca acasă la părinți, în Sânmiclăușul Român, cu o armă. Jucându-se cu ea, arma s'a descărcat și a omorât pe fratele său Teodor, care era și el elev în cl. III. a aceluiaș liceu. Când nefericitul de băiat a văzut ce s'a întâmplat, a voit să întoarcă arma împotriva sa. Norocul a fost că l-au văzut părinții și l-au putut împiedeca din bună vreme.

Groaznica nenorocire din comuna Dunărea. Trei soldați au sosit în concediu pe sărbători în comuna Dunărea de lângă Cernavoda. Era tocmai ziua de Crăciun. Ei voiau să meargă mai departe, că erau din comunele din jur.

Cum începuse să se însereze, ninge și gerul se întetă, mai mulți prieteni i-au rugat să rămâie în sat și să plece a doua zi. Ei n'au ascultat însă și au plecat, luând drumul spre Erchezes, depărtare de 9 kilometri. Dar cum erau și cam beuți și obosiți de drum, n'au putut merge decât 5 km. și au căzut jos.

În aceeași seară, pe la ora 9 niște ciobani cari se aflau cu oile prin partea locului, au fost atrași de lătratul grozav al câinilor.

Mergând la fața locului, mare le-a fost

mirarea când au găsit un soldat sbătându-se în ghiarale morții. Îndată l-au ridicat și acoperindu-l cu cojoace l-au dus la târlă, unde l-au încălzit, îngrijindu-l cât au putut. Abia a doua zi a putut vorbi, spunând că a mai fost cu încă doi camarazi.

Ciobanii întorcându-se pe câmp și căutând, au găsit și pe ceilalți doi, îmbrățișați și morți de ger.

Treizeprezece oameni uclși de zăpadă. Germanilor le place mult să facă excursii pe munți iarna și vara. Astfel au plecat 10 turiști (că așa se numesc acești excursioniști) a doua zi de Anul Nou pe vales Paziei, lângă Bregen, în Austria cu ski (un fel de săniuță care se leagă de fiecare picior). Intr'o clipită însă s'a prăbușit de pe un munte o mare grămadă de zăpadă, care i-a acoperit. Abia doi inși au scăpat. Aceeasă nenorocire s'a întâmplat și la Zuers, lângă Insbruck, tot în Austria, unde făceau excursiune 9 inși. Cinci dintre ei au fost omorâți. Amândouă nenorocirile s'au întâmplat în aceeași zi.

Mulțămită publică. Comitetul Reuniunii femeilor sf. Maria din Feisa își ține de plăcută datorie și aduce și pe calea aceasta cele mai calde mulțumiri acelor harnice femei cari au contribuit cu așa frumoase țesături la împodobirea sf. noastre biserici cum în puține biserici mai poți vedea. În spețial mulțumește Iovăței Glogovețan pentru 1 covor donat, Veronice Zugrav pentru 2 fețe pe sf. altar, Savetei Topa pentru țesutul unui frumos covor ce împodobește masa sf. altar. Materialul acestor 2 din urmă a fost cumpărat de Reuniune, iar ele le-au țesut gratuit. Bunul Dumnezeu le răsplătească însutit. — COMITETUL.

† **Augustin Târziu** preot-protopop în Cordău, după grele și îndelungate suferințe, purtate cu răbdare creștinească, a adormit în Domnul la 3 Ianuar, în anul 70-lea al vieții și al 42-lea al preoției și căsătoriei. Răposatul a fost un păstor bun și aprig luptător național în părțile ungurene. Fie-i veșnică pomenirea!

† **Marta Gergely născ. Boeriu**, preoteasă văduvă, mama pâr. protopop Victor Gergely din Ghimeș-Făget, a murit în ziua de 1 Ianuarie, în anul al 79-lea al vieții și al 4-lea al văduviei sale. Prohodul i-s'a făcut în aceeaș comună, de unde a fost transportată la Frumosa, unde a fost redată pământului. Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii!

† **Ana Pop n. Raș**, văduva fostului cantor din Teiuș, mama profesorului Ștefan Pop dela liceul de băieți din Blaj și mătușa pâr. prepozit Iacob Popa, a adormit în Domnul în ziua de 5 Ianuarie, la 8 săptămâni după bărbatul său. În mormântarea i-s'a făcut la 7 Ianuarie, fiind de față aproape întreg satul și mai mulți preoți și profesori dela Blaj. În veci pomenirea ei!

† **Zeno Iosif Deacu** elev în clasa șaptea la liceul militar din Târgu-Mureș, a adormit în Domnul, în ziua de 4 Ianuarie, după o boală grea și îndelungată, fiind abia în al 19-lea an al vieții sale mult făgăduitoare. A fost înmormântat în 6 Ianuarie în cimitirul gr.-cat. din Gherla, plâns de numeroase rudeni. Fie-i țărâna ușoară!

„UNIREA POPORULUI”
este cea mai bună și mai plăcută foaie pentru popor.

CUNOȘTINȚE FOLOSITE

Ingrijirea stupilor în timpul iernii

Cu cât un stup are mai multe albine, cu atât ierneză mai ușor. Albinele multe își pot ține căldura mai puțină miere. Dacă în stup sunt puține, pentru că să-și păstreze o căldură potrivită, mănâncă mult.

În stupii mici, fie din cauza schimbării vremii, fie din cauza că nu poate se aerisi la albine aer de ajuns, adeseori se înghețază lagurii, albinele se neliniștesc și mănâncă miere apoasă din fagurii rămași toamnă necăpăciți și astfel se îmbolnăvesc și celea mai multe mor.

De aceea și în timpul iernii, să se urdinească coșnița cât de cât deschisă, pătrundă aer. Să grijim însă să nu se urdinească șoarecii.

Peste iarnă albinele petrec de obicei pe fagurii din fața urdinișului. Pe faguri este mai puțină miere și albinele după ce o mănâncă toată, sunt silite să se desfacă din ghemul în care se aflau și să se mute pe alți faguri în căutare de miere. Dacă în timpul când se murează albinele de pe un fagur pe altul, nimele un frig mare, amortește și nu mai pot să se mute pe fagurii cu miere. Urmarea e, că albinele de foame, cu toate că fagurii cu miere sunt în coșniță.

Pentru ca să împiedecăm acest lucru, într'o zi fără ger vom cerceta și grijind ca albinele să nu se neliniștescă. Vom scoate ramă cu ramă până ce da de ramele cu albine. Și dacă în loc de seamă că nu este miere, luăm un fagur sau doi cu miere și li așezăm încet ramele cu albine. Punem rame cu miere și în apropierea albinelor.

Stupii slabi trebuie să-i hrănim și să înflorească pomii, cam pe la jumătatea lui April. Numai dela aceasta dată se încheie un stup ieșit din iarnă.

Cum trebuie să fie vinul pe care să-l păstrăm.

Vinul pe care vrem să-l păstrăm trebuie să-l cercetăm dacă e sănătos. Ar trebui aceasta, îl vom pune mai întâi la probă aerului și vom cerca să nu se strică în atingere cu aerul.

Când vrem să facem această probă, vom pune vin din bute și îl punem în două pahare. Un pahar îl acoperim cu hârtie, iar celălalt îl lășăm descoperit.

Dacă vinul e tulbure și pe urmă îl limpezim, punându-se o drojdie de bere, la care adăugăm puțină sare. Dacă are miros de loare sură și gustul rămâne tot același, afară de gustul de resuflat, e semn că tulbureala e pricinuită de fierbere.

Dacă însă vinul e tulbure și pe urmă îl limpezim, punându-se o drojdie de bere, la care adăugăm puțină sare. Dacă are miros de loare sură și gustul rămâne tot același, afară de gustul de resuflat, e semn că tulbureala e pricinuită de fierbere.

Din contră dacă tulbureala rămâne după strecurare, e semn că vinul e bolnav. Și anume dacă pe deasupra formează o peliculă albă, groasă, în care vinul nu se strică, vinul e atăcat de muceci. Iar dacă pelicula de pe deasupra este gălbuie și strălucitoare, iar la miros se simte oțet, e semn că vinul se va oțetă.

Când însă vinul e limpede dar cu gust amar, e bolnav de amărăciune. Iar dacă se întinde, vinul suferă de boala imită baloșire.

Vinurile bolnave nu se pot păstra, ori dacă voim să le păstrăm, trebuie să facem toate încercările pentru a delătura boala.

FEL DE FEL.

Carne de hipopotam. Un învățat american găsit, că carnea hipopotamului pitic este bună la gust, ușor de mistuit și foarte hrănitoare. Carnea aceasta ar putea foarte ușor să înlocuiască carnea de porc. Hipopotamul pitic trăiește prin ținuturile mlăștinoase a le Africe. Este foarte repede și n'are trebuință de multă grijă. Poate să fie ușor imblânzit așa că ajunge cu vremea în rândul animalelor de casă.

Case de apărare pentru ștelnițe. La hinduși ștelnițele sunt socotite ca animale sfinte. Pe acolo sunt așa de multe, că pustiesc casele, cherurile și chiar și automobilele.

Un bogat din India, care a murit numai acum, a lăsat o sumă de 300,000 dolari, pentru să se zidească trei case de apărare pentru ștelnițe. Toți oamenii, cari voiesc să doarmă în aceste case, vor primi ca plată 2 dolari pe ceas. Trebuie însă să se lase și să rabde să fie pișcați de ștelnițe iar dacă se mișcă atunci când îi pișcă vre-o ștelniță sau îndrăznește să emoară vre una, trebuie să dea banii înapoi.

Greu isvor de câștigat!

Locomotive gigantice. S'au făcut în America și acestea. Sunt celea mai mari locomotive din lume. Au douăsprezece roate, câte ase de fiecare parte. Lungimea unei locomotive este de 34 de metri, înălțimea de 5 metri și jumătate, iar lățimea de 3 metri și jumătate. Singură locomotivă poate trage 125 vagoane de călători și face pe oră 250 kilometri. Cea dintâi locomotivă uriașă a fost pusă în mișcare numai acum, pe linia Union Pacific Railway în America.

Un animal îmbrăcat de lână. Este animalul numit *Thar*, care trăiește prin munții Himalaia. Seamănă cu o capră. Are două coarne scurte, cari se încovoie în jos și pe corp un păr lung și lănos de culoare cenușie și strălucitoare. Pe gât părul este și mai lung și de culoare albă. Animalul e foarte sprinten și cu greu poate să fie vânat. Când totuși câte un vânzător prinde un thar, din lâna lui poate să îmbrace cu toată casa. Lâna este foarte bună pentru a face din ea țoale și tot felul de îmbrăcăminte.

Insectele vătămătoare plantelor. La ministerul de agricultură se încearcă să se afle cel mai potrivit mijloc pentru prăpădirea insectelor vătămătoare plantelor. Mai ales puricele testos a nimicit mii de livezi cu pomi între toate ținuturile românești Basarabia a fost bătută mai mult de acest purice.

La încercarea mijloacelor celor mai bune, s'au chemați și proprietarii livezilor cu pomi, pentru ca împreună să se poată sfătui, cum se putea scăpa pomii de ori ce insecte vătămătoare.

Schimbarea bonurilor de rechiziție. Ministerul de război a dat de știre, că toți aceia, cari au chitanțe, procese verbale sau orice alte scrisori prin cari pot dovedi, că atât în cursul războiului cât și când s'a făcut campania în

contra țării ungurești în 1919, li-s'a luat ceva lucru de cârmă armată, să se prezinte la comisia de rechizițiuni, ce se află în fiecare capitală de județ pentru a le schimba în bonuri de rechiziții adevărate, pentru cari vor putea primi prețul lucrului rechiziționat.

PREȚUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	7 Lei 90 b
1 liră sterlină " " "	950 " — "
1 dolar " " "	194 " — "
1 franc elvețian " " "	37 " 75 "
1 liră italiană " " "	9 " 80 "
1 franc belgian " " "	5 " 60 "
1 coroană cehoslovacă se plătește	5 " 80 "
1 zlot polonez se plătește cu	22 " 50 "
1 dinar se plătește cu	3 " 40 "
1 leva " " "	1 " 45 "
1 marcă aur se plătește	46 " — "
100 corone ungare se plătesc cu	— " 28 "

Calendare pe 1927 nu mai avem deloc, nici mari cu șematismul, nici populare. Rugăm deci să nu se mai facă comande, căci nu le putem împlini! Ne doare inima, dar n'avem ce face. Noi am fost zis din vreme: grăbiți cu comandale pentru calendare, că sunt foarte căutate! Cei ce ne-au ascultat au dobândit, ceilalți să se silească mai tare în anul viitor.

Poșta gazetei.

Aurel Crișan I. T. — Am primit 140 în abonamentul până la 31 Dec. 1926.

Teodor Sărmășan. — Am primit suma de 395 Lei din care abonamentul D-v Lei 160 pe 1927 și

pentru I. Teglaș pe 1926 Lei 75. — și pe 1927 Lei 160. Abonamentele plătite până la 31 Dec. 1926.

Pavel Boroia. — Am primit Lei 160. pe 1927.

Sichet George. Am primit Lei 75 abonamentul până la 31 Dec. 1926.

Borota Vasile. — Am primit Lei 160 pe 1927.

Casa Națională, Vereșmort. Am primit Lei 300 din care 150 Lei pe 1926 iar pe 1927, a ajuns tot numai 150 Lei. Mai trimiteți 10 Lei.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

SEMINȚERIA Arpad Déri

Depozit de semințe, ofere semințele ei de proveniență germană: garantate de rasă pură și cu rod, fie semințe pentru moșii, pentru grădini de legume, fie semințe de flori.

Trimitem prețuri curente gratis și franco ARPAD DERI, Cluj, Str. Regina Maria 10

[235] 3-16

Nicolae Baciu

măestru pantofar — BLAJ.

Atelier fondat la 1902 și premiat la expoziția păpușarilor din Győr cu medalie și diplomă de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghețe și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghețe simple din material tare.

214 49-52

Prețul gazetei noastre în 1927.

Cetitorii gazetei noastre au aflat abunăseamă, că poșta se scumpește foarte simțitor. Se scumpesc și scrisorile, dar mai mult se scumpesc mărcile cari se lipesc pe gazete. Până acum trebuia să lipim pe fiecare număr câte 10 bani; pe viitor va trebui să lipim câte 25 bani, adică cu încă odată și jumătate mai mult decât până acum.

Pe lângă scumpirea poștei, față de anul trecut s'a scumpit foarte mult și hârtia. Fabricile de hârtie ne amenință chiar acum cu o nouă scumpire. Tot așa sau scumpit lucrătorii tipografi, tiparul, și împăturatul, expediția.

Față cu acestea stări de lucruri, suntem siliți să ridicăm și noi puțin prețul de abonament al gazetei, precum au făcut-o toate gazetele populare.

Noul preț de abonament:

Pe un an întreg . . . . . 180 lei | Un sfert de an . . . . . 45 lei
Pe o jumătate de an . . . . . 90 lei | În străinătate, pe un an . 300 lei

In America pe un an 3 dolari.

Față cu acestea prețuri, cari au putere din 1 Ianuarie 1927, ne-am gândit să facem cetitorilor noștri vechi și buni o mare înlesnire. Anume:

Cine trimite prețul de abonament pe un an întreg în cursul lunilor Ianuarie și Februarie, plătește

numai 160 lei

în loc de 180.

Această înlesnire o putem face însă numai acelor cari trimit abonamentul *pe înainte*, deodată, în cursul lunilor Ianuarie și Februarie. Cei cari au restanțe, cu suma de 160 lei trebuie să trimită și datoria de până aci.

Grăbiți deci cu trimiterea abonamentului, ca să cruțați câte 20 lei! Astfel gazeta nu se scumpește decât cu 10 lei!

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj.